୨୧-୧୦-୨୦ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:-ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ରାତିରେ ନିଜର ଚାର୍ଟକୁ ଦେଖ, ଚାର୍ଟ ଲେଖିବା ଦ୍ୱାରା ଡର ରହିବ ଯେ ମୋ'ର କୌଣସି କ୍ଷତି ହେଉ ନାହିଁ ତ" ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- କଳ୍ପ ପୂର୍ବର ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର କେଉଁ କଥା ତୁରନ୍ତ ଟଚ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁଭବ ହେବ ?

ଉ□ର:- ବାବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଯୋଗ କରିବାର ଯେଉଁ ସବୁ ଉପାୟମାନ ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାର ଯୁକ୍ତି ବତାଉଛନ୍ତି, ତାହା ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଟଚ୍ ହେବ ଏବଂ ସେମାନେ ତା'କୁ ତୁରନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ କିଛି ସମୟ ଏକାନ୍ତରେ ବଗିଚାରେ ଯାଇ ବସ । ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମିଠା-ମିଠା କଥା ହୁଅ, ନିଜର ଚାର୍ଟ ରଖ ତେବେ ତୁମର ଉନ୍ନତି ହୋଇଚାଲିବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମିଲେଟ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ସାବଧାନ କରାଯାଇଥାଏ ଦୟା କରି ଧ୍ୟାନ ଦିଅ । ବାବା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କରି ମନେ ପକାଉଛ ? ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଇଛି ଯେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ବାବା ଏହି ସମୟରେ ହିଁ ଦେଇପାରିବେ । ବାବା ହିଁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଭଗବାନୁବାଚ ଅଟେ ନା- ମୂଳକଥା ହେଲା ଭଗବାନ କିଏ ? ତୁମକୁ କିଏ ପଢାଉଛନ୍ତି ? ଏହି କଥା ପ୍ରଥମେ ବୁଝି ପୁଣି ନିଶ୍ଚୟ କରିବାକୁ ହେବ । ଅତିନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖରେ ମଧ୍ୟ ରହିବାକୁ ହେବ । ଆତ୍ମା ବହୁତ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ ଯେ— ଆମକୁ ବେହଦର ବାବା ମିଳିଛନ୍ତି । ବାବା ଥରେ ମାତ୍ର ଆସି ମିଶୁଛନ୍ତି ସମ୍ପ□ ଦେବା ପାଇଁ । କେଉଁ ସମ୍ପ□ । ବିଶ୍ୱର ରାଜତ୍ୱର ସମ୍ପ□ ଦେଉଛନ୍ତି, ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବ ସଦୃଶ । ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ତ ଦୃଢ ଅଟେ ଯେ- ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ପୁନର୍ବାର ସହଜ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି, ଶିଖାଇବାକୁ ହିଁ ପଡୁଛି । ଛୋଟ ପିଲାକୁ କିଛି ଶିଖାଯାଇ ନଥାଏ । ସ୍ୱତଃ ମୁଖରୁ ମମ୍ମା ବାବା ବୋଲି ବାହାରିଥାଏ କାହିଁକି ନା ଏହି ଅକ୍ଷର ତ ଶୁଣିଛ ନା । ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ଆତ୍ମିକ ପିତା । ଆତ୍ମାକୁ ଆନ୍ତରିକ ଗୁପ୍ତ ନିଶା ରହିଥାଏ । ଆତ୍ମା ହିଁ ପାଠ ପଢିଥାଏ । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ତ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ସେ କୌଣସି ପାଠ ପଢିନାହାଁନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପାଖରେ ସ୍ୱତଃ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି, କେଉଁ ଜ୍ଞାନୀ ? ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମ ଆତ୍ମା ଜାଣିଛି । ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ସାରା ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । କିପରି ଗୋଟିଏ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ଏବଂ ଅନେକ ଧର୍ମର ବିନାଶ ହେଉଛି, ଏସବୁ କଥା ଜାଣିଛନ୍ତି— ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ସର୍ବଜ୍ଞ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଜାନୀ ଜାନନହାରର ଅର୍ଥ କ'ଣ ? ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବିଲକୁଲ୍ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ସ୍ଲୋଗାନ ଲେଖ ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇ ଯଦି ସୃଷ୍ଟିର ରଚୟିତା, ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ସମୟ ସୀମା ବା ପୁନରାବୃ□କୁ ନ ଜାଣିବ ତେବେ କ'ଣ କୁହାଯିବ... ଏହି ପୁନରାବୃ□ ଅକ୍ଷର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଜରୁରୀ ଅଟେ । ସଂଶୋଧନ ତ ହୋଇଚାଲିଛି ନା । ଗୀତାର ଭଗବାନ କିଏ... ଏହି ଚିତ୍ର ବହୁତ ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ ଅଟେ । ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଏହା ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ଭୁଲ୍ । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ନ ଜାଣିବା କାରଣରୁ କହିଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତେ ଭଗବାନଙ୍କର ରୂପ ଅଟନ୍ତି । ଯଦି ଛୋଟ ପିଲାକୁ ପଚରାଯାଇଥାଏ ଯେ ତୁମେ କାହାର ସନ୍ତାନ ଅଟ ? କହିଥାନ୍ତି ଅମୁକର । ଅମୁକ କାହାର ସନ୍ତାନ ଅଟେ ? ଅମୁକର, ପୁଣି କହିଦିଅନ୍ତି ଯେ ସେ ମୋର ସନ୍ତାନ ଅଟେ । ସେହିପରି ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ତେଣୁ କହି ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ଆମେସବୁ ଭଗବାନ । ବହୁତ ପୂଜା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିଛି ହେଲେ ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ରାତ୍ରିର ଗାୟନ ରହିଛି ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ବ୍ରାହ୍ମଣ-ବ୍ରାହ୍ମଣୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରି ହୋଇଥିବ । ଏସବୁ ହେଲା ଧାରଣା କରିବାର କଥା । ଯେଉଁମାନେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ରହୁଛନ୍ତି ସେହିମାନଙ୍କର ହିଁ ଧାରଣା ହେବ । ଯୋଗକୁ ହିଁ ବଳ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଜ୍ଞାନ ତ ହେଲା ରୋଜଗାରର ପନ୍ଥା । ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଶକ୍ତି ମିଳିଥାଏ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହୋଇଥାଏ । ତୁମକୁ ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଲଗାଇବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ବାବା ବ□ମାନ ହିଁ ଦେଉଛନ୍ତି ପୁଣି କେବେ ମିଳିବ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କ ବିନା ଏହି ଜ୍ଞାନ କେହି ହେଲେ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାକି ସବୁ ହେଉଛି ଭକ୍ତି ମାର୍ଗର ଶାସ୍ତ୍ର, କର୍ମ-କାଣ୍ଡର କ୍ରିୟାମାନ । ତାକୁ ଜ୍ଞାନ ବୋଲି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ହିଁ ଅଛି ଏବଂ ସେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଦେଉଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ କାହା ପାଖରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ । ଦୁନିଆରେ କେତେ ଧର୍ମ ମଠ ପନ୍ଥ ଆଦି ରହିଛି, କେତେ ମତ ଅଛି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାରେ କେତେ ପରିଶ୍ରମ କରିବାରକୁ ପଡୁଛି । କେତେ ତୋଫାନ ଆସୁଛି, ଗାନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି— ନାଆକୁ ମୋର ପାରି କରିଦିଅ । ସମସ୍ତଙ୍କର ନାଆ ତ ପାର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କେହି

ବୁଡି ମଧ୍ୟ ଯାଇଥାନ୍ତି, କେହି ପୁଣି ଯେଉଁଠି-ସେଇଠି ରହିଥାନ୍ତି । ୨-୩ ବର୍ଷ ବିତିଗଲେ ମଧ୍ୟ କେତେ ଜଣଙ୍କର କୌଣସି ଠିକଣା ନାହିଁ । କେହି ତ ପୁଣି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ବହୁ ସ୍ଥାନରେ ଭ୍ରମିତ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । କେତେକ ପୁଣି ସେହିଠାରେ ହିଁ ଛିଡା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । କେତେକ ଲୋକଦେଖାଣିଆ ଯୋଗ ମଧ୍ୟ ବାହାରୁଛି । କେତେ ଯୋଗ ଆଶ୍ରମ ରହିଛି । ଆତ୍ମ ଉନ୍ନତି ନିମନ୍ତେ ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ର ଅନ୍ୟ କେଉଁଠାରେ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ ଆସି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ରୁହାନୀ ଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହା ତ ବହୁତ ସହଜ ଯୋଗ ଅଟେ । ଏହିପରି ସହଜ ଆଉ କିଛି ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ହିଁ ଶରୀରରେ ରହି ଅଭିନୟ କରୁଛି । ଆତ୍ମା ସର୍ବାଧିକ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛି, ପୁଣି ଧୀରେ ଧୀରେ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଜନ୍ମ ସଂଖ୍ୟା କମ୍ ହୋଇଯିବ । ଏକଥା ବି ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବି କାହାର-କାହାର ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି । ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣା ବହୁତ ମୁସ୍କିଲ୍‌ରେ ହେଉଛି । ପ୍ରଥମ କଥା ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି କେଉଁଆଡେ ଗଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦିଅ । ବାବାଙ୍କ ପରିଚୟ କିପରି ଦିଆଯିବ, ସେଥିପାଇଁ ଯୁକ୍ତି ରଚନା କରାଯାଉଛି । ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଗଲେ ବୁଝିଯିବେ ଯେ ବାବା ତ ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ନିଶ୍ଚୟ ବାବା ସତ୍ୟ କଥା ହିଁ କହୁଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ଆସିବା ଅନୁଚିତ୍ । ଯୋଗଯୁକ୍ତ ରହିବାରେ ହିଁ ପରିଶ୍ରମ ରହିଛି, ଏଥିରେ ମାୟା ବିରୋଧ କରୁଛି । ଘଡି ଘଡି ଭୁଲାଇ ଦେଉଛି ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି- ଚାର୍ଟ ଲେଖ । ତେବେ ବାବା ମଧ୍ୟ ଦେଖିବେ ଯେ କିଏ କେତେ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ଚାରିଭାଗରୁ ଏକଭାଗ ପିଲା ମଧ୍ୟ ଚାର୍ଟ ରଖୁନାହାଁନ୍ତି । କେହି-କେହି କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ତ ସାରା ଦିନ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହୁଛୁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହା ତ ବହୁତ ମୁସକିଲ୍ ଅଟେ । ସାରା ଦିନ ତ ବନ୍ଧନରେ ଥାଇ ମାଡ ଖାଉଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ସ୍ମୃତିରେ ରହୁଥିବେ, ଭାବୁଥିବେ ଶିବବାବା କେବେ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧୀମାନଙ୍କ ପାଖରୁ ଆମେ ମୁକ୍ତ ହେବୁ ? ଆତ୍ମା କହୁଛି ଯେ-ବାବା ଆମେ ବନ୍ଧନରୁ କିପରି ମୁକୁଳିବୁ । ଯଦି କେହି ବହୁତ ସ୍ମୃତିରେ ରହୁଛନ୍ତି ତେବେ ଚାର୍ଟ ଲେଖି ପଠାଅ । ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳୁଛି ଯେ ପ୍ରତିଦିନ ରାତିରେ ନିଜର ଚାର୍ଟ ଲେଖ, ଡାଇରୀ ରଖ, ଡାଇରୀରେ ଲେଖିବା ଦ୍ୱାରା ଡର ରହିବ, ଆମର ଯୋଗର ହିସାବ କମ୍ ନ ହୋଇଯାଉ ନଚେତ୍ ବାବା ଦେଖିବେ ତ କ'ଣ କହିବେ- ଏତେ ପ୍ରିୟ ବାବାଙ୍କୁ ଏତିକି ସମୟ ହିଁ ଯାଦ କରୁଛ ! ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କୁ, ସ୍ତ୍ରୀକୁ ତୁମେ ମନେ ପକାଉଛ, ମୋତେ ଏତିକି ଟିକେ ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଇ ପାରୁ ନାହିଁ । ଚାର୍ଟ ଲେଖିବ ତ ନିଜକୁ ନିଜେ ହିଁ ଲଜ୍ୟା ଲାଗିବ ଯେ ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ମୁଁ ପଦ ପାଇପାରିବି ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ବାବା ଚାର୍ଟ ଲେଖିବା ଉପରେ ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ଏବଂ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରକୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ ତେବେ ଚକ୍ରବ□ୀ ରାଜା ହୋଇଯିବ । ନିଜ ସମାନ କରିଲେ ତ ଯାଇ ପ୍ରଜାଙ୍କ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କରିବ । ଏହା ହେଲା ରାଜଯୋଗ— ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବା ପାଇଁ, ଏହା ହିଁ ତୁମର ଲକ୍ଷ-ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଟେ । ଯେପରି ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖିହୁଏ ନାହିଁ, କେବଳ ଅନୁଭବ କରିହୁଏ । ଏହାଙ୍କ ଭିତରେ ଆତ୍ମା ଅଛି, ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ନିଶ୍ଚିତ ରାଜଧାନୀ ଥିବ । ଏମାନେ ସର୍ବାଧିକ ପରିଶ୍ରମ କରିଛନ୍ତି ତେବେ ଯାଇ ବୃ□ ରୂପେ ରାଜ୍ୟପଦ ପାଇଛନ୍ତି । ନିଶ୍ଚୟ ଏମାନଙ୍କର ପ୍ରଜା ବହୁତ ଥିବେ । ଏମାନେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପଦ ପାଇଛନ୍ତି, ନିଶ୍ଚିତ ବହୁତ ଯୋଗ ଲଗାଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ସମ୍ମାନର ସହିତ ଉ□ୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହାର ମଧ୍ୟ କାରଣ ବାହାର କରିବା ଉଚିତ୍, ଆମର ଯୋଗ କାହିଁକି ଲାଗୁନାହିଁ ? ଧନ୍ଦାଆଦି ଓ ଜଞ୍ଜାଳରେ ବୁଦ୍ଧି ଭ୍ରମିତ ହେଉଛି । ସେଥିରୁ ସମୟ ବାହାର କରି ଏଥିପ୍ରତି ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଉଚିତ୍ । କିଛି ସମୟ ବାହାର କରି ବଗିଚାକୁ ଯାଇ ଏକାନ୍ତରେ ବସିବା ଉଚିତ୍ । ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନେ ତ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କୁ ତ ଘର ସମ୍ଭାଳିବାକୁ ପଡିବ । ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତ ସହଜ ଅଟେ । ଯେଉଁମାନେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବ ସଦୃଶ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ହୋଇଥିବେ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଟଚ୍ ହେବ । ଏହି ପାଠପଢା ତ ବହୁତ ଭଲ । ବାକି ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ବୁଦ୍ଧି ରହିଛି । ଯେମିତି ବି ହେଉ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପ□ ନେବା ହେବ । ବାବା ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହିଁ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବା ସର୍ବ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଜଣେ ଆସି ମଧ୍ୟ ପଚାରିଲେ ବାବା ରାୟ ଦେଇପାରିବେ । ତୀର୍ଥ ସମୟରେ ବଡ-ବଡ ପାହାଡ ଉପରକୁ ଯିବାବେଳେ ପଣ୍ଡାମାନେ ସାବଧାନ କରିଥା'ନ୍ତି । ବହୁତ ମୁସକିଲ୍‌ରେ ଯାଇଥା'ନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ତ ବାବା ବହୁତ ସହଜ ଯୁକ୍ତି ବତାଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଶରୀରର ଅଭିମାନ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ପଡିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ବାବା ଆସି ଜ୍ଞାନ ଦେଇ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ସଦୃଶ ତୀବ୍ର ରକେଟ୍ ଅନ୍ୟ କିଛି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଚନ୍ଦ୍ରପୃଷ୍ଠକୁ ଯିବା ପାଇଁ

କେତେ ସମୟ ନଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇ ରହିଛି । ଏହି ବିଜ୍ଞାନର କଳା କୌଶଳ ମଧ୍ୟ ବିନାଶ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛି । ତାହା ହେଲା ସାଇନ୍ସ, ତୁମର ହେଉଛ ସାଇଲେନ୍ସ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା— ଏହା ହେଉଛି ଡେଡ ସାଇଲେନ୍ସ ବା ଗଭୀର ଶାନ୍ତି । ମୁଁ ଆତ୍ମା ଶରୀରରୁ ଅଲଗା ଅଟେ । ଏହି ଶରୀର ପୁରୁଣା ଜୋତା ସଦୃଶ ଅଟେ । ସର୍ପ, କଇଁଛର ଉଦାହରଣ ମଧ୍ୟ ତୁମପାଇଁ କୁହାଯାଉଛି, ତୁମେ ହିଁ କୀଟ ସମାନ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରାଉଛ । ଅପବିତ୍ର ଦୁନିଆରୁ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆକୁ ନେଇଯିବା ତୁମର ହିଁ କାମ ଅଟେ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କର ଏହି ଯଜ୍ଞ ତପ ଆଦି କିଛି ମଧ୍ୟ କରିବାର ନାହିଁ । ଗୃହସ୍ଥିମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହିଁ ଭକ୍ତି ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ସନ୍ନ୍ୟସୀମାନେ ତ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଯିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଏହି କଥାକୁ କ'ଣ ଜାଣିବେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ନିବୃ□ମାର୍ଗୀଙ୍କ ପାଇଁ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ରହିଛି । ଯେଉଁମାନେ ପୁରା ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଛନ୍ତି- ସେମାନେ ହିଁ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଆସିବେ । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନୁସାରେ ବାବାଙ୍କ ଜ୍ଞାନମାର୍ଗରେ ଆସିବେ । ମାୟା ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟେ । ଆଖି ବହୁତ ବିକାରୀ ହୋଇଥାଏ । ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିବା ଦ୍ୱାରା ଆଖି ବହୁତ ପବିତ୍ର ହୋଇଥାଏ ପୁଣି ଅଧାକଳ୍ପ କେବେ ବିକାରୀ ହେବ ନାହିଁ । ଆଖି ବହୁତ ଧୋକାବାଜ ଅଟେ । ତୁମେ ଯେତେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବ ସେତେ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଶୀତଳ ହୋଇଯିବ । ପୁଣି ୨୧ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଚଳଚ□ଳ ହେବ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟର ଚ□ଳତା ରହିବ ନାହିଁ, ସବୁ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଶାନ୍ତ ସ□୍ୱଗୁଣୀ ରହିବ । ଦେହ-ଅଭିମାନ ଆସିବା ପରେ ହିଁ ସବୁ ପ୍ରକାରର ବିକାର ଆସିଥାଏ । ବାବା ତୁମକୁ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ କରାଉଛନ୍ତି । ଅଧାକଳ୍ପ ପାଇଁ ତୁମକୁ ସମ୍ପ□ି ମିଳିଯାଉଛି । ଯିଏ ଯେତିକି ପରିଶ୍ରମ କରିବେ, ସେତିକି ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବେ । ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବା ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ-- ତେବେ କୌଣସି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଧୋକା ଦେବ ନାହିଁ । ଅନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାୟାର ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଥିବ । କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଗଲେ ପୁଣି ଲଢେଇ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯିବ । ଦିନକୁ ଦିନ ବିନାଶର ଚହଳ ସୃଷ୍ଟି ହେବ, ଲୋକମାନେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଭୟ କରିବେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ଜ୍ଞାନ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । କେବଳ ବାବାଙ୍କ ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ । ଆମେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଭାଇ-ଭାଇ ଅଟୁ, ସମସ୍ତେ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛୁ । ତାଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱର ପିତା ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । କେହି-କେହି ପ୍ରକୃତିକୁ ମଧ୍ୟ ମାନିନଥାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଭଗବାନ ତ ଅଛନ୍ତି ନା । ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଥାନ୍ତି । ମୋକ୍ଷ ତ କାହାକୁ ମିଳୁନାହିଁ । ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳକୁ ପୁନରାବୃ□ି ହେବାକୁ ପଡିବ । ବୁଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ କହୁଛି ଯେ ସତ୍ୟଯୁଗରେଏକମାତ୍ର ଭାରତ ହିଁ ଥିଲା । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ କିଛି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ନା । ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ବର୍ଷର କଥା ନୁହେଁ । ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲେ ଜନଂସଖ୍ୟା କେତେ ଢେର ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏବେ କଳିଯୁଗ ଶେଷ ହୋଇ ସତ୍ୟଯୁଗର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ବ□ମାନ କଳିଯୁଗ ଛୋଟ ପିଲା ଅଟେ, ଆହୁରି ଏତେ ହଜାର ବର୍ଷ ଆୟୁଷ ଅଛି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ସାରା କଳ୍ପ ୫ ହଜାର ବର୍ଷର ଅଟେ । ଭାରତରେ ହିଁ ସତ୍ୟଯୁଗର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ଭାରତ ହିଁ ଏବେ ସ୍ୱର୍ଗ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଏବେ ଆମେ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଏହି ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନା କରୁଛୁ । ବ□ମାନ ବାବା କହୁଛନ୍ତି କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଏହା ହିଁ ପ୍ରଥମ-ପ୍ରଥମ ଶବ୍ଦ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଅ । ବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଶ୍ଚୟ ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରି ଚାଲିଥିବେ । ଯଦି କୌଣସି କଥାର ଉ□ର ନ ମିଳିବ ତେବେ ଭାବିବେ ଯେ ଏମାନେ କିଛି ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଆଉ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଭଗବାନ ଆମକୁ ପଢାଉଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ଗୋଟିଏ କଥା ହିଁ ବୁଝାଅ । ପ୍ରଥମେ ବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଶ୍ଚୟ ହେଉ ଯେ ବାସ୍ତବରେ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ଜଣେ ଏବଂ ସେ ହିଁ ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ସେ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ଆସିବେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଯୁଗେ-ଯୁଗେ ନୁହେଁ, କଳ୍ପର ସଂଗମଯୁଗରେ ଆସୁଛି । ମୁଁ ନୂଆ ସୃଷ୍ଟିର ରଚୟିତା ଅଟେ । ତେବେ ମଝିରେ କିପରି ଆସିବି । ମୁଁ ପୁରୁଣା ଏବଂ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସଂଗମରେ ହିଁ ଆସୁଛି । ଏହାକୁ ପୁରୁଷୋ□ମ ସଂଗମଯୁଗ କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେ ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ପୁରୁଷୋ□ମ ହେଉଛ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ସବୁଠାରୁ ପୁରୁଷୋ□ମ ଅଟନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ୟ-ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କେତେ ସହଜ ଅଟେ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୁହ ସତ୍ୟଯୁଗ ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ବାବା କହିଛନ୍ତି ପୁରୁଷୋ□ମ ଅକ୍ଷର ନିଶ୍ଚୟ ଲେଖ କାହିଁକି ନା ଏଠାରେ ତୁମେ କନିଷ୍ଠ ପୁରୁଷରୁ ଉ□ମ ପୁରୁଷ ହେଉଛ । ଏଭଳି ମୁଖ୍ୟ କଥା ଭୁଲିବା ଅନୁଚିତ୍ ଏବଂ ସଂବତର ତାରିଖ

ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଲେଖିବା ଦରକାର । ଏଠାରେ ତୁମର ରାଜତ୍ୱ ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଉଛି, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ରାଜତ୍ୱ ଆରମ୍ଭରୁ ହେଉ ନାହିଁ । ଧର୍ମସ୍ଥାପକମାନେ ଆସିବା ପରେ ତାଙ୍କ ଧର୍ମର ବୃଦ୍ଧି ହେଉଛି, କୋଟି-କୋଟି ସଂଖ୍ୟାରେ ହେଲେ ଯାଇ ରାଜତ୍ୱ ଚାଲିବ । ତୁମର ତ ସତ୍ୟଯୁଗ ଆରମ୍ଭରୁ ହିଁ ରାଜତ୍ୱ ଚାଲିବ । ଏକଥା କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସୁନାହିଁ ଯେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏତେ ରାଜବଂଶ କେଉଁଠୁ ଆସିଲା । କଳିଯୁଗ ଅନ୍ତରେ ଏତେ ଢେର ଧର୍ମ ରହିଛି । ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ, ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ କିପରି ହେବ ? କେତେ ହୀରା ନୀଳାର ମହଲ ହେବ । ଭାରତ ଏଭଳି ଥିଲା ଯାହାକୁ ସ୍ୱର୍ଗ ବୋଲି କହୁଥିଲେ । ୫ ହଜାର ବର୍ଷର କଥା । ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ବର୍ଷର ହିସାବ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲା । ମନୁଷ୍ୟମାନେ କେତେ ଦ୍ୱନ୍ଦରେ ପଡିଛନ୍ତି । ଏବେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଏ ବୁଝାଇବ । ସେମାନେ ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଆମେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ଅଛୁ । ଦେବତାମାନଙ୍କର ମହିମା ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ..... ଅଟେ, ଏମାନଙ୍କ ଭିତରେ ୫ ବିକାର ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ଦେହୀ ଅଭିମାନୀ ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଲା ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି, ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ-ନେଇ ତୁମେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛ, ଏବେ ପୁଣି ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏହା ଡ୍ରାମାର ଚକ୍ର ଅଟେ । ଆଚ୍ଛା !

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ତୃତୀୟ ନେତ୍ରକୁ ଧାରଣ କରି ନିଜର ଧୋକାବାଜ ଆଖିକୁ ନିର୍ବିକାରୀ ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ହେବ । ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ହିଁ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡିକ ଶୀତଳ ଏବଂ ସତ୍ୱଗୁଣୀ ହେବେ ସେଥିପାଇଁ ଏହି ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ବ୍ୟବସାୟ ଆଦିରୁ ସମୟ ବାହାର କରି ଏକାନ୍ତକୁ ଯାଇ ଯୋଗରେ ବସିବାକୁ ହେବ । କାରଣ ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ମୋ'ର ଯୋଗ କାହିଁକି ଲାଗୁନାହିଁ । ନିଜର ଚାର୍ଟ ନିଶ୍ଚିତ ରଖିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଶକ୍ତି ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସର୍ବଦା ସଫଳତା ମୂରତ ହୁଅ ।

ଯେକୌଣସି ଲୌକିକ ବା ଅଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର ଶକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ କଣ୍ଟ୍ରୋଲିଙ୍ଗ୍ ପାୱାର ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାର ଶକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଜଜ୍‌ମେଣ୍ଟ ପାୱାରର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡିଥାଏ କାହିଁକି ନା ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବି ଆତ୍ମା ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଆସିଥାଏ ସେତେବେଳେ ପ୍ରଥମେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ ଯେ ଏହାଙ୍କୁ କ'ଣ ଆବଶ୍ୟକ, ତାଙ୍କର ନାଡି ଦେଖି ଅର୍ଥାତ୍ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଜାଣି ପରଖି ନେବା ସହିତ ତାଙ୍କର ଆଶା ଅନୁରୂପକ ତାଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ଏବଂ ନିଜର କଣ୍ଟ୍ରୋଲିଙ୍ଗ୍ ପାୱାର ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଜର ଅଚଳ ସ୍ଥିତିର ପ୍ରଭାବ ପକାଇବା— ଏହି ଦୁଇଟି ଶକ୍ତି ସେବାକ୍ଷେତ୍ରରେ ସଫଳତା ମୂରତ କରିଦିଏ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପିତାଙ୍କୁ ନିଜର ସାଥୀ କରିଦିଅ ତେବେ ମାୟା କାଗଜର ବାଘ ପାଲଟିଯିବ ।